

Sygn. akt III K 745/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska-Socha

Protokolant Monika Suhecka

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2014 r.

sprawy:

J. R.

urodz. (...) w W.

syna A., J. z domu K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 07 lipca 2014 r. w W. woj. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki m. (...) o nr. rej. (...) w stanie nietrzeźwości gdzie wynik I badania wyniósł 0,31 mg/l a wynik II badania wyniósł 0,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. oskarżonego J. R. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 178a § 1 k.k. i za czyn ten na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych,

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku;

III. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 100 (sto) złotych;

IV. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy (...) od dnia 7 lipca 2014 r. do dnia 27 października 2014r.,

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w kwocie 70 złotych i wymierza mu opłatę w wysokości 100 złotych.

Sygnatura akt III K 745/14

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono

następujący stan faktyczny:

Oskarżony J. R. zamieszkuje w miejscowości J.. Oskarżony w lipcu 2014r. przyjechał wraz z żoną do swojego kuzyna zamieszkałego w W.. W dniu 6 lipca 2014r. późnym wieczorem wraz z kuzynami i żoną oskarżony udał się na spacer w góry, gdzie od godz. 20 do godz. 22 spożywał alkohol w postaci piwa. Oskarżony wrócił z górskiego spaceru do W. około godz. 23.00, zjadł kolację, wypił jeszcze jedno piwo i poszedł spać. Oskarżony obudził się w nocy z 6 na 7 lipca 2014r. około godz. 3.00 i wsiadł do swojego samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) z zamiarem udania się z W. do miejsca zamieszkania i o godz. 3.45 jadąc ul. (...) w W. został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji do kontroli drogowej i przebadany na zawartość alkoholu.

W wyniku przeprowadzonych badań u oskarżonego J. R. o stwierdzono o godz. 3.43 - 0, 31 mg l alkoholu w wydychanym powietrzu a o godz. 4.04 - 0, 30 mg/ l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód:

1. wyjaśnienia oskarżonego J. R. /k- 6-7, 43-44/
2. protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości wraz z wydrukami /k- 2/
3. notatka urzędowa /k-1/

Oskarżony J. R. nie był dotychczas karany sądownie.

Dowód:

dane o karalności oskarżonego /k- 19/

Oskarżony J. R. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił zgodnie z ustalonym stanem faktycznym. W postępowaniu przygotowawczym i przed sądem oskarżony wskazał, że w dniu w którym został zatrzymany do kontroli drogowej dobrze się czuł i nie przypuszczał, że może mieć alkohol w organizmie. Podał, że prowadzi działalność gospodarczą a prawo jazdy jest mu niezbędne do wykonywanej pracy, z której utrzymuje rodzinę.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina oskarżonego J. R. co do popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości. Na powyższe wskazują wyjaśnienia samego oskarżonego jak również protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości wraz z wydrukami i notatka urzędowa. Oskarżony został zatrzymany na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa.

Oskarżony J. R. swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a§1 kk, który stanowi, iż karze wskazanej w wymienionym przepisie podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Wymierzając oskarżonemu karę sąd wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się zagrożeniem jakie wyżej wymieniony spowodował dla innych uczestników ruchu drogowego. Oskarżony po około 4 godzinach od zakończenia spożywania alkoholu i 4 godzinach snu wsiadł za kierownicę swojego auta z zamiarem udania się z W. do J., gdzie zamieszkuje, a zatem mając do przejechania w linii prostej około 295 km. O znacznym stopniu społecznej szkodliwości czynu świadczy także wielość tego rodzaju zachowań zarówno w obszarze właściwości Sądu Rejonowego w Wałbrzychu jak i na terenie całego kraju. Sąd uwzględnił przy wymiarze kary przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu jednakowoż nie należy przeceniać tej okoliczności w sytuacji, gdy oskarżony został zatrzymany na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa. Nadto przy wymiarze kary sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność oskarżonego.

W myśl art. 53§1 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę. Granice kary w przedmiotowej sprawie określa przepis art. 178a§1 kk, który przewiduje kary alternatywne –grzywny, ograniczenia wolności, pozbawienia wolności do lat 2. W ocenie sądu wymierzona oskarżonemu za zarzucany

mu czyn kara grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych jest współmierna do stopnia zawinienia oskarżonego oraz społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia sposób działania oskarżonego a nadto jego właściwości i warunki osobiste oraz osobowość . Przy wymiarze kary sąd uwzględnił nadto cele kary tak w zakresie prewencji szczególnej jak i ogólnej. Ustalając wysokość stawki dziennej sąd stosownie do treści art. 33§3 kk wziął pod uwagę dochody oskarżonego oraz jego sytuację rodzinną oraz stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe . Zdaniem sądu orzeczona względem oskarżonego kara będzie stanowiła wystarczającą dolegliwość i jednocześnie spełni założone cele kary także w znaczeniu prewencji generalnej. Sąd uznał , iż brak jest podstaw do zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania. Sąd uwzględnił dotychczasową niekaralność oskarżonego i jego duże zaangażowanie w pomoc charytatywną i inicjatywny lokalne jednakowoż nie są to okoliczności wystarczające dla zastosowania dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania karnego. Kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości za każdym razem niesie za sobą poważne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego, kierowców i pieszych i jest częstą przyczyną wypadków komunikacyjnych z nierzadko bardzo poważnymi skutkami dla życia i zdrowia innych osób. W niniejszej sprawie oskarżony J. R. prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości po około 4 godzinach od zakończenia spożywania alkoholu i 4 godzinach snu , co w istotny sposób ograniczało jego sprawność psychomotoryczną, powodując przez to poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa innych uczestników ruchu drogowego. Zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania karnego to sytuacja nadzwyczajna, możliwa wówczas, gdy wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, a ta przesłanka w niniejszej sprawie nie została zrealizowana. W przedmiotowej sprawie w ocenie sądu warunkowe umorzenie postępowania karnego stanowiłoby dla oskarżonego nieuzasadnioną premię jednocześnie dając sygnał dla ewentualnych przyszłych sprawców tego rodzaju czynów, że w podobnych sytuacjach mogą liczyć na łagodne potraktowanie. Na podstawie art. 42 §2 kk sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku . Sąd orzekając o czasie trwania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych miał na względzie prewencyjne oddziaływanie tego środka tak w znaczeniu prewencji indywidualnej jak i generalnej. Na poczet środka karnego – zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych sąd zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy . Na podstawie art. 49§2 kpk orzeczono od oskarżonego na rzecz Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 100 zł. co wzmacnia dolegliwość orzeczonej kary grzywny dokładając do niej element quasi- odszkodowawczy w postaci przekazania wskazanej wyżej kwoty na rzecz podmiotu, którego jednym z zadań jest działanie naprawiające materialne skutki czynu określonego w art. 178a§1 kk.

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie art.627 kpk a o opłacie na podstawie art. 637 kpk w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.